

A projektet támogatta az

Direzione Generale
Creatività Contemporanea

Sajtó közlemény

“Avant que nature meure”

(Mielőtt a természet meghal)

Jean Dorst

Silvia Cini

Budapest, ELTE Fűvészkert
2023. július 14. - augusztus 14.

Két művész találkozik munkáikon keresztül: Enrico Coleman, a tizenkilencedik századi Róma legnagyobb tájfestője és Silvia Cini, aki az Italian Council XI. évfolyamának győztese volt. Mindkét művész a vadon élő orchideák világát jeleníti meg, és Silvia Cini összekapcsolja kettejük munkásságát hangsúlyozva a biodiverzitás védelmét a mai világban.

2023 Július 14. és Augusztus 14. között a Budapesti ELTE Fűvészkert történelmi terei adnak otthont Silvia Cini *Avant que nature meure* című projektje első állomásának. A projekt fő gondolata az, hogy a természet, a táj mindig ellen tud állni az emberi tevékenység átalakításának, ellenálló képességének mélyreható elemzése így a kiállítások, rendezvények, nyílt felhívások, találkozók európai útvonalán lesz látható. Ez a kiállítás először a római “La Sapienza” Egyetem Botanikus Kertjének Múzeumában volt látható az Italian Council, a Kulturális Minisztérium Kortárs Kreativitás Főigazgatóságának támogatásával (XI. kiadás, 2022)

Silvia Cini az 90-es évek eleje óta a részvételen alapuló művészeti területen tevékenykedik, és érdeklődését a tájra, mint társadalmi metaforára összpontosítja, integrálva a művészetet és a botanikát. Az *Avant que nature meure* egy 2015-ben megkezdett kutatás eredménye, amely a városi környezetben a vadon élő orchideák virágzását, mint a városok egészségének bioindikátorait vizsgálja.

A cím egy idézet Jean Dorst francia tudós, a környezetvédelem egyik atyja 1965-ös szövegéből, vészjelzés a biodiverzitás megszűnéséről és felhívás az ember és a természet kibékítésére. A művész ezekből az elvekből kiindulva készítette el a Róma városában vadon élő orchideák feltérképezését, felhasználva Enrico Coleman festőművész 1893 és 1910 között készült hasonló témájú, a virágzás helyét is megjelölő akvarelljeit. Coleman festményeit és értékes herbáriuma a Központi Grafikai Intézetben őrzik, ahol a projekt záró mozzanataként a két mű összeáll.

A régmúlt Róma biodiverzitásáról szóló értékes tanúbizonyságnak köszönhetően Silvia Cini megtalálta az általa felfedezett vadon élő orchideákat a mai Róma urbanizált és egyre nagyobb emberi befolyásnak kitett területein is. Célja, hogy az intézményekkel együttműködve hozzájáruljon a még meglévő fajták védelméhez.

A projekt különböző fázisokban fejlődik, online, életben és offline: a folyamatban lévő digitális platform létrehozása indikatív térképet ad majd a római vadon élő orchideák virágzási helyeiről, és szövegeket, képeket, videókat és podcastokat tartalmaz majd, amelyeket botanikusokkal, várostervezőkkel, művészekkel és szociológusokkal készítettek. Felhívásukban arra kéri a város látogatóit, és a polgárokat, hogy töltsenek fel fotókat a városban talált orchideákról a platformra, exponenciálisan javítva a terepen végzett megfigyeléseket és elősegítve a kollektív tudatosság kialakítását. A Guy Debord pszichogeográfiai felmérési technikáit frissítő *Dérive nel verde* a nagyközönség kis csoportjait fogja bevonni a metropolisz szuperorganizmusába, akik sétáik közben is megtalálhatják a vadon élő orchideákat. Olyan művészettel és természettel foglalkozó intézmények működnek együtt különböző események, kiállítások szervezésében, mint például: Careof, Lac o Le Mon Alapítvány, Görög Természetvédő Társaság, Magyar Kertörökség Alapítvány, MAMbo, Museu da Amazônia, PAV Parco Arte Vivente, PILOT Bratislava. E kezdeményezéseket az Alessandra Pioselli által szerkesztett katalógusban gyűjtjük össze. Az *Avant que nature meure* 2024 tavaszán Rómában zárul a "La Sapienza" Egyetem Botanikus Kert Múzeumának tereiben rendezett kiállítással.

A Budapesti ELTE Fűvészkert, Európa egyik legérdekesebb botanikus kertje számára az *Avant que nature meure* egy helyspecifikus projekt formáját ölti, egy útvonalat a környezetvédelmi audioinstallációk, szobrok, fotók, adatok és előadások orchidea hímezések között, amelyek kapcsolódnak a matyò hagyományhoz.

A Colemannel egyidős technikákat kutatva a botanikai fajok stabilizálására, Silvia Cini a vadon élő orchideákról készített kisplasztikákat a galvanoplasztikai eljárással, amely egy csodálatos, közép-európai természettudományi múzeumoktól örökölt technika. A kisplasztikák mindegyike egy virágzás helyét jelöli a városban, ezzel jelzi, hol ne avatkozzon be az ember, és hagyja, hogy virágozzon spontán módon.

A "Matyò rózsa" hímezése évszázadok óta olyan nők munkája, akik egy alapmotívumból egyedi variációkat készítenek. A matyó táj hímezésben történő megjelenítése része lett a nemzeti identitásteremtési folyamatnak, amely védi és egyben egységesíti kultúrájukat

turisztikai és gazdasági szempontból is, éppen úgy - a művész elképzelése szerint - mint egy olyan mező, ahol attól a pillanattól kezdve, hogy megművelik, majd pázsittá válik.

A legenda szerint a matyò hímzés azért született, hogy egyesítse a fiatal párokat. Egy negatív erő elrabolta a fiút, aki váltságdíjat kért, egy virágokkal teli kötényt a tél közepén. Hogy visszakapja, a lány tulajdonképpen virággal töltötte meg a kötényt, de úgy, hogy kihímezte. A legenda megédesíti a hosszú, kizárólag női műalkotást, a trousseau-t, egy szimbólumot egy elitista és patriarchális napi rutinhoz kötődő nőé. Silvia Cini a rózsza hagyományos hímzését orchideákká alakítja, amelyek ma virágoznak a megműveletlen földek közti tereiben, visszahozva őket a biológusok által a Budapesti Fűvészkert területére. Egy hely, ahol minden nap "in vitro hímeznek" egy túlélő készletet a fajok közötti védelemhez.

A kiállítás vezérmotívumának számító környezetvédelmi audioinstalláció a két művész munkáinak több mint egy évszázad távlatában való találkozásának történetét meséli el, ahogy mindkét művészt a mikroszkopikus és rejtett világ nyugözi le. Silvia Cini túlmutat az orchidea egzotikus gondolatán, és felerősíti e rendkívüli növények társadalmi metaforáját, amelyek életciklusukat csak abban a lehetőségben fejezik be, hogy szimbiózisban lehetnek más élőlényekkel.

"A vadon növő orchideák keresése és megtalálása varázslatos találkozás, amikor láthatom, ahogy ezek az apró növények képesek reprodukálni a beporzáshoz szükséges állat alakját, színét és illatát, és így ezzel elősegítik a beporzást. E folyamat elvonta a figyelmemet a világ zajától." A művész kifejti: "Mert bennük a természet néma üzenete, mondhatnám, a természet néma sikolya kristályosodik ki, és ez, amit olykor zoomorfnak, máskor antropomorfnek érzékelek, tehetetlenné tesz, hogy választ keressek a birodalmak közötti megszakadt párbeszédre."

ELTE Fűvészkert
1083 Budapest, Illés u. 25
www.fuveszkert.org

Nyitvatartás július 14. péntek 17.00 - 19.00

2023 július 15.- augusztus 14.
Nyitva hétfőtől péntekig 9.00 - 17.00

Silvia Cini (Pisa 1972) művész és kurátor, munkái abból a sokszor személyes párbeszédből táplálkoznak, amellyel a nyilvánossággal teremt. Érdeklődése gyakran fókuszál a tájra, mint társadalmi metaforára, integrálva a környezeti audioinstallációkat és a botanikai kutatásokat. Nagyon fiatalon együttműködött Keith Haringgel a pisai falfestményhez vezető esemény megvalósításában. 1994-ben létrehozta az AAVV csoportot Milánóban Salvatore Falcival, együttműködött Cesare Pietroiustival a DisorsordinAzioni, the Game of Sense and Non-sense (XII. Római Quadrennálé) és az Oreste Group, amellyel részt vesz a 48. Velencei Biennálén. 1997-ben a

Római Képzőművészeti Akadémiával együttműködve kurátora volt a Frame at the Ferro di Cavallo kiállításorozatnak, ezzel népszerűsítve a relációs művészet és a public art kezdetét Olaszországban. Együttműködik Carolyn Christov Bakargievvel és Hans Hulrich Obristtal az Académie de France à Rome-ban a La Ville, Le Jardin, La Mémorie című kiállítás megvalósításában. A kurátori tevékenység az évek során folytatódott (Invideo a Milánói Triennáléhoz, Icityperiferiche, Palazzo Re Enzo Bologna, Loggia della Mercanzia Genova, Cartabianca, Villa Croce Genova Kortárs Művészeti Múzeum, Cantieri Culturali della Zisa, Palermo), a kiállítás mellett. Az 90-es évek vége óta együttműködik a Neon Galériával, váltakozó egyéni és csoportos kiállításokat (Galleria Continua, Zero, GoldanKauf, MamBO) Olaszországban és külföldön, valamint a genovai Tájépítészeti Karral, ahol művészeti és tájképi műhelyeket tartanak. 2000-ben megkapta az Atelier-díjat Fabio Mauritól. Genova 2004 Európa Kulturális Fővárosa alkalmából elnyerte a Principessa Galliera-díjat. Díszipasztikát tanít a Palermói Képzőművészeti Akadémián.